

AI ĐANG MANG GÁNH NẶNG NÀY, HÃY ĐẾN CÙNG THẦY, THẦY SẼ CHO NGHỈ NGƠI BỒI DƯỠNG

... Ngày 20-12-2010 Tổng Giáo Phận Roma chính thức mở hồ sơ xin phong chân phước cho cặp vợ chồng người Ý. Đó là ông **Settimio Manelli** (1886-1978) và bà **Licia Gualandris** (1907-2004). Ông bà sinh hạ tất cả 21 người con, chết 8 còn 13. Trong số 13 người con này đặc biệt có Linh Mục Stefano Maria Pio Manelli sáng lập dòng Các Tu Sĩ Phan-sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm vào năm 1990 tại Roma. Hiện nay Dòng có mặt tại nhiều nơi trên thế giới. Xin giới thiệu chứng từ của bà Luisa Angelini về nữ tỳ tử Chúa Licia Gualandris.

Tôi quen bà Licia vào năm bà ngoài ngũ tuần khi con gái tôi - Anna Maria Sancioni - đính hôn với con trai bà là Pio Manelli.

Cảm tưởng đầu tiên của tôi là đứng trước một phụ nữ khiến bạn phải rụt rè lúng túng bởi dáng vẻ nghiêm trang và chững chạc của bà. Nhưng thật ra không phải như vậy. Sau giây phút chào hỏi quen biết ban đầu bà tỏ ra thật dễ thương thật thân thiện với nụ cười tươi nở trên đôi môi và nhất là với nét cười nơi ánh mắt trong xanh.

Vào những năm đầu, chúng tôi chỉ thỉnh thoảng gặp nhau khi có lễ Rửa Tội hoặc Rước Lễ lần đầu của đàn cháu đông đảo gồm 9 đứa, con của hai đứa con chúng tôi. Giữa chúng tôi tức khắc tạo nên mối quan hệ ngày càng chân thành thân hữu và quý mến lẫn nhau. Sau thời gian đó thì chúng tôi gặp nhau thường xuyên hơn, mỗi khi có buổi hòa nhạc nơi tư gia của Anna Maria và Pio do các cháu tổ chức. Chúng tôi cũng gặp nhau vào các dịp nghỉ lễ Giáng Sinh và Phục Sinh tại Frigento dưới ánh nhìn từ mẫu của Đức Mẹ Chỉ Bảo Đàng Lành. Lúc ấy cả hai bà "nội ngoại" chúng tôi đều cảm thấy thật hạnh phúc được ở bên nhau.

Chúng tôi sinh ra và lớn lên trong một thời buổi khác xa với khung cảnh xã hội hôm nay. Thế là chúng tôi cùng gọt lại những hy sinh đủ loại mà chúng tôi đã làm khi chu toàn bổn phận của các bà mẹ Công Giáo trong việc giáo dục con cái. Chúng tôi cũng nhớ lại cái cực khổ của các công việc nội trợ nơi mái ấm gia đình. Vào thời kỳ ấy tất cả phải giặt bằng tay, nước thì lạnh ngắt, mà quần áo thì cả đống, xét vì gia đình chúng tôi thật đông con! Chúng tôi cũng sống vào thời trước và sau đệ nhị thế chiến 1939-1945 nên vô cùng gian nan khổ khó. Ăn uống thật đạm bạc vì tài chánh eo hẹp. Với các kỷ niệm ấy chúng tôi cảm thấy thật gần nhau và cùng đồng ý rằng cuộc sống hôm nay dễ hơn xưa.

Tôi có thể gặp bà Licia thường xuyên hơn vào những tháng ngày tôi sống nơi nhà của Anna Maria và Pio. Chúng tôi lại có dịp nói với nhau về Chúa và Đức Mẹ và về việc phải trung thành tuân giữ các quy luật của đạo thánh Công Giáo. Chúng tôi cùng đọc lời kinh chúng tôi trân trọng nhất. Đó là cùng lần hạt Mân Côi. Chúng tôi cũng có chung lòng kính mến Đức Mẹ Vô Nhiễm và đã cùng nhau xin Đức Mẹ MARIA gìn giữ bảo trợ cả hai gia đình.

Chúng tôi cũng đọc chung Kinh Sáng và tôi nhận thấy bà Licia thường đọc thuộc lòng nhiều Thánh Vịnh. Sau Kinh Sáng thì bà Licia kể cho tôi nghe nhiều câu chuyện về gia đình bà trong đó có nhiều ơn lành bà đặc biệt nhận được cho con cái. Nhờ bà mà tôi biết rõ hơn về cuộc sống thánh thiện của Cha Pio thành Pietrelcina (1887-1968) cũng như nhận ra rằng chính nhờ sự can thiệp ưu ái của Cha thánh Pio mà con gái tôi đã gặp con trai bà và cả hai nên duyên vợ chồng.

Một ngày, trong những buổi trò chuyện thân tình như thế tôi nói với bà Licia rằng có một lời Kinh tôi rất thích và đọc thường xuyên. Lời Kinh có tựa đề "Viếng Đức Mẹ MARIA Rất Thánh". Rồi tôi đưa tờ Kinh cho bà xem. Bà liền xác nhận với tôi đó là lời Kinh mà Cha thánh Pio cũng thường đọc. Tiết lộ này khiến tôi thật cảm động.

Những dịp khác thì tôi gặp bà Licia vào "Ngày với Đức Mẹ MARIA". Bà luôn luôn tươi cười và cảm động vì được tham dự buổi cử hành tuyệt đẹp dâng kính Hiền Mẫu MARIA Thiên Quốc. Cũng vào những lúc ấy chúng tôi lại cảm thấy thật gần gũi nhau trong tâm tình và trong tâm trí.

Khi bà Licia Gualandris qua đời vào năm 2004 tôi cảm thấy thật buồn. Tuy nhiên tôi có cảm tưởng rằng, thay vì cầu nguyện cho bà như cầu cho người quá cố thì tôi lại xin bà cầu bầu cho tôi như một người đã được chiêm ngưỡng thánh nhan THIÊN CHÚA. Tôi xin bà phù hộ cho chúng tôi.

... Vào lúc ấy, Đức Chúa GIÊSU cất tiếng nói: "Lạy CHA là Chúa Tể trời đất, Con xin ngợi khen CHA, vì CHA đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn. Vâng, lạy CHA, vì đó là điều đẹp ý CHA .. Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Thầy, Thầy sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của Thầy, và hãy học với Thầy, vì Thầy có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách Thầy êm ái, và gánh Thầy nhẹ nhàng" (Matthêu 11,25-30).

("Il Missionario dell'Immacolata Mediatrice", Bimestrale della Missione dell'Immacolata Mediatrice (M.I.M) dei Francescani dell'Immacolata - Anno XVI - n.4 Luglio - Agosto 2012, trang 14-15)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt